

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

El cas de l'autor misteriós

La història. París i Crozon, avui. Una agent literària descobreix a la biblioteca dels llibres rebutjats de Crozon, la novel·la d'un autor desconegut, Henri Pick, la publica i es converteix en un èxit de vendes.

Les formes. A més de menjar davant la càmera i anar-se'n al llit entre amics i amigues, el cinema francès és amant de la literatura, o més ben dit, dels escriptors emergents i dels editors prepotents. A 'Dobles vid' s'hi afegeix ara 'La biblioteca de los libros rechazados'

(Le mystère Henri Pick), thriller pseudo-literari a la busca d'un autor emmascarat. Basant-se en la novel·la homònima de David Foenninos, el cineasta parisenc Rémi Bezançon (48 anys) juga a disffressar-se d'Arthur Conan Doyle, fent del pedant i pes-

sant crític literari una mena de Sherlock Holmes, igual d'obsessiu i d'insuportable com l'original londinenc. La intriga per descobrir qui és l'assassí, perdó, l'autor misteriós, facilita els habituals al·licients del gènere, amb sorprenents girs de guió que, a cada escena, retro-alimenten la curiositat. També el toc de comèdia humana sobre les vicissituds personals de l'aprenent a detectiu improvisat que interpreta el sempre

excel·lent comediant Fabrice Luchini, que acaben per fer diana contra l'avorrimnt. Al fons del fons de tot plegat, la pel·lícula desemmascara el cinisme empresarial d'editors i agents literaris, l'artificiositat del màrqueting sobre els llibres, la beneiteria morbosa d'un públic lector més interessat per les xafarderies dels escriptors que no pas pels valors literaris del llibre. També, i de propina, com l'aparició d'una novel·la pot condicionar la vida i les

expectatives d'escriptors i lectors. Allò dels inevitables efectes col·laterals, secundaris de la indústria editorial. Donant l'oportuna rèplica a Fabrice Luchini, una àrida i suggestiva Camille Cottin (el doctor Watson del cas), fa que la investigació rutlli a bon ritme.

La biblioteca de los libros rechazados

Director: Rémi Bezançon.

Intèrprets: Fabrice Luchini, Camille Cottin. França-Bèlgica, 2019. 98'. Funatic Lleida.

El fons. No tothom pot escriure una obra mestra.

La imatge. L'autor misteriós i el crític patològic fumant uns canuts de 'maria'.

La frase. 'Importa més la novel·la de la novel·la, que no la novel·la', sosté l'editora. És a dir, les xafarderies al voltant de l'autor desconegut.

La recomanació. Ideal per addictes al cinema francès amb regust literari.